

być dyrbi: Shtuž Bože Słowo sazpije a
czinieć nochze, shtož Boh pschifaje, temu
nochze Boh jazo czinieć, shtož by won rad
wsat, aby nusuje potrebat.

To ze nas ton Knes tudy wuczicź, dyž sp e e z
Pokrotkami pecz tawsent Mužow,
kotsiž do Pusziny sa nim schli bjechu, se Zo-
nami a Džeczimi, kotrychž šnadž tež wo-
koto pecz tawsentow bylo je, schpassuje.
Szi maju schizy dosz, a wostane hischeže wele
šbotka. To nerjeka je Słowami prjedowacz,
kajž won pola Mattheja na 6, 33. czinesche,
dyž won praji: Pytaježe najpredy Bože
Kralestwo, da dyrbi wam to druhe
schitko pschidate bycz; ale se Skutkom
wopokasacz. Jako by prajicž žyl: Ja šym
bohatty, a možu tebe derje sežiwicž, ladaj
jeno ty, so bohabojasny budžesch, šo k Bo-
žemu Słowu dzeržisch a po nim czinisch, po-
tom daj šo mi staracz, dže jysz namakasch.

To je ta Wuczba wot Wjery, tak daloko
hacž wona nam we naschim dženšnischim
Dziwi prijotk nešena budže.

II. Ale pschi tajkej Wuczbi a Troščezi staj
czi dwje Shtuzy, kotsiž ton Evangelista se
samošom je pokasacz žyl, tež kwopommenju.
Ta prjenja, so ton Knes tych Wuczomni-
kow prascha, a woni tež šjewja, shtož šo
jim sda. Ta druba, so won kasa te Kuski
šesbjeracz, a nochze, so by šo nješto po-
darmo škaschlo.

a) Shtož pak teju Wuczomnikow Phi-
lippa a Handrija nastupa, widzimy
derje, shtož da Wina je, so ta Wjera tola
hischeže prawje do nas nochze, hacž runje nas
ton Knes psches tajke džiwne Žonowanje
k Wjeri wabi. Pschetož nam šo schitkim tam
šawera, džež šo tym Wuczomnikam šawera-
sche, so my jeno na to ladamy, kak wele my
trebamy, kak wele pak Krysťus psches Žo-
nowanje dacž može, na to my kedybowacz
nochzemy.

Philipp pscherachnowa tu Szrodu Ludzi
jara derje. Won praji: My dyrbi my sa
dwje Szi Benesow Kljeba mjecz, jeki
so kotsiždy jeno maly Kusť dostacz
dyrbi. Tajki Benes pak aby Krosch, riž po
laezanskim Denarius rjeka, placzi dwaj
Sšljeborny a polwošma Nowych, a wuczi-
nja wošom tajke Kroschje po naschich Bene-
sach jenu dobru Piwnu. Dy by da tudy pecz
tawsent Mužow jeno bylo, a hewak ani Zo-
ny ani Džeczi podla nebyle, da by šo njedzen
na jeneho sa poltšecža Schervatki Kljeba doj-
schlo. To sa todny Žotk neje wele, džež he-
wak nicžo ktemu neje. Ale wono je wele Žo-
now a Džeczi tež podla bylo, kajž Matthej
we 14. St. špomni, kotrež rachnowane ne-
budža. Tak widzimy my, so Philippušej na
Wurachnowanju neležzi; won wurachnuje
derje, shtož by won njedzen mjecz dyrbjat,
dy by won tak wele Ludzi škljebom we Pu-
szini naschicž žyl. My možemy tež pšeknje
wurachnowacz, kak wele my sa Tydžen, sa
Bjertel Vjeta aby sa žyle Vjeto do Domu tre-
bamy aby mjecz dyrbimy. Ale tak šforo,
hacž widzimy, so Samoženja dosz nimamy,
šmy my šrudni a maleje Wjery, a myšlimy
šebi, so wostawišchi Khežje czeknyčž aby
Loda wumrecž dyrbimy.

Tak dže šo Handrijej tež, won widži,
kak ton Knes temu bohemu Ludu rad pom-
hat by, won šjewi tehodla, so hewak žane
Samoženje nimaju, kiba pecz Pokrotkow
a dwje Rybi. Tak šforo, hacž won pak
šebi na tajku wulku Szrodu na tak wele Hu-
bow a todnych Brjuchow pomyšli, sda šo
jemu tajke Samoženje, runje jako by tudy
nicžo nebylo. Shtož je to, praji won,
bes tak wele? A puscheži teho Pscherach-
nowanja dla šmolom tu Wjeru, a mjeni, so
šo temu Ludu pomhacž nemože.

To pak je ta schjedna Šubenosz, kotruž my
hischeže dženšnišchi Džen niž jeno Potreb-